

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

“KEŞKE FALANCAYI DOST EDİNMESEYDİM!” (25:28)

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euẓu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. Bismillāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm.

Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyeh.

Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm:

يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا (28) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ

(Qur’ān 25:28-29). ‘Yâ veyletâ leytenî lem ettehiz fulānen ḥalilā(n) (28) Lekad edallenî ‘ani-ẓẓikri’, ‘Yazık bana! Keşke falancayı (bâtıl yolcusunu) dost edinmeseydim! (28) Çünkü zikir bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı.’ Şadaqa Llāhu l-‘Azīm.

Cehennemde - gene cehennemden bahsediyoruz ki. İnsanlar nefislerine hürriyet vermiş, istediğini yapsın diye. Ama o hürriyetle beraber de kendi iradelerini kullanmayıp, başkalarının iradesini kullanıp. Onlara tabi olup. O gittikleri yol sonunda cehenneme varmalarına sebep oluyor.

Kuran-ı Azimuşşan’da bu hallerini anlatıyor. Ağıt çekiyor kendi kendine, “Keşke buna tabi olmasaydım. Keşke bunun yolundan gitmeseydim. Ben doğru yoldayken yoldan çıkarttı beni. Güzel yoldayken beni yoldan çıkarttı. Vay halime!” diyor. Bu hal bundan daha kötü hal olamaz. “O yolda gittim diye, Yolumu düzgündü, yoldan çıkarttılar beni.”

Şimdiki hal böyledir insanların. Doğru yoldan giden, Allāh ﷻ yoluna gideni kabul etmiyorlar. Kendi kafalarına göre başka şeyler “Yok şuydu, yok buydu.” Küçükleri fazla değil de, o biraz akli başına bâliḡ olunca şeytan daha fazla musallat oluyor. Şeytandan beter de şeytanın adamları, arkadaşları, şuydu buydu. “Yok sen bunu dinleme, bu şeyi yapma.” Tamam dinlemezsen bunun karşılığında ne alacaksın? Hiçbir şey. Onları dinlemeden o vakit her şey senin. Kimsenin fikriyle, “O yaptı ben de yaparım iyi olur” diye, bu düşünce adamı helak eder. Sonunda telafisi olmayan bir yere gitmiş olur ki Allāh ﷻ muhafaza etsin. Dünyadayken hepsini telafî edebilir insan. Her kötülüğü Allah’tan ﷻ af diler, Allah Azze ve Celle’den af diler, mağfiret diler. Yoluna devam eder. O yol kendisini cennete götürür. Yok onu beğenmezse “Bunlar kafaları eski kafa, yeni kafa” derken bir bakar ki kendi kafası gitmiş.

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

Onun için, dikkat etmek lazım. Bu gittiğin yol, gösterdiği yol doğru mudur, değil midir? Onu iyi bakmak lazım. İyi baksın. Çoluk çocuk hele, en çok onlar “Yok inanıyorum, yok inanmıyorum” derken yoldan çıkıp akıl bali olduktan sonra mesuliyet var. Şimdiki gibi değil. 18 yaşında mesuliyet diye bir şey yok. Aklin baliğ olduğu vakit, o vakit senin mesuliyetin var. O mesuliyet, küçüksün büyüksün - küçük büyük değil de bir akıl baliğ var, ve ondan önceden çocuk sayılır. Çocuğun hesabı başka. Hesapları onun Allah Azze ve Celle’de. Hesap, esas hesap akıl baliğ olduktan sonra 13, 14, 15 ne zaman baliğ oluyor. Hesap odur.

Şimdiki işte “17 buçuk yaşında adam vurdu, o çocuktur, bir şey yapılmaz.” Yok öyle bir şey yok. Yani Allah’ın ﷻ indinde - tabi çocuksa gene şey yapsa gene cezası var. Ama esas akıl bali olduktan sonra hesabı büyük gibi, aynen; yani hiç değişiklik bir şey yok. Onun için, “Ben çocuğum, ben küçüğüm diye,” yok. Sen akıl baliğ olduktan sonra, sen adam muamelesi yapılırsın. Kızsa kadın muamelesi yapılır o vakit. Onun da cezası kuvveti var.

Onun için, dikkat etmek lazım. Aklını kullansın insan. Akıl boşuna vermemiş Allah Azze ve Celle. Aklını kullanan dünyada da kurtulur, ahirette de kurtulur. Allāh ﷻ aklımızı kullanmayı nasip etsin hepimizi. Aklımızdan mahrum etmesin.

Ve-min Allahi t-tevfik. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
20 Mayıs 2025/ 22 Zilkade 1446
Sabah Namazı – Akbaba Dergahı, İstanbul